

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การเสนอผลการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของผู้ใช้แรงงานหญิง ในเรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการนั้น ผู้ศึกษาจะเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ภาพรวมของผู้ต้องขังหญิงเฉพาะกรณีที่ได้ขยาย ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 92 คน เกี่ยวกับอายุ สถานภาพการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของผู้ต้องขัง อาชีพสามี ภูมิสำเนา อาชีพบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา การอยู่อาศัย ฐานความคิด รายได้ ความเพียงพอของรายได้ จำนวนหนี้สิน การทะเลาะวิวาท และสาเหตุที่กระทำความคิด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเป็นรายกรณี โดยจะเลือกเฉพาะกรณีผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามคดีหรือฐานความคิดที่ได้กระทำลง จำนวน 8 กรณี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการศึกษาโดยการเปรียบเทียบการกระทำความคิด ของผู้ใช้แรงงานหญิงว่าเกินไปตามแนวความคิด ทฤษฎี หรือผลงานการวิจัยของผู้อื่นหรือไม่อย่างไร

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นสาเหตุของการเพิ่มหรือลดลงของผู้ต้องขังหญิง กลไกการจัดการกับผู้ต้องขังหญิง และความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษ

ผลการศึกษาทั้ง 4 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ภาพรวมของผู้ต้องขังหญิงประเภทเด็ดขาด ในเรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4.1 แสดงอายุของผู้ต้องขังหญิง

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20	-	-
20 - 25	27	29.34
26 - 30	24	26.09
31 - 35	15	16.31
36 - 40	13	14.13
41 - 45	6	6.52
46 - 50	5	5.44
มากกว่า 50	2	2.17
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าอายุของผู้ที่ถูกคุมขังที่น้อยที่สุด คือ อายุ 20 ปี อายุมากที่สุด คือ 55 ปี โดยส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 20 - 25 ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 ลำดับรองลงมา มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 26 - 30 ปี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 35 ปี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.31 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง มากกว่า 50 ปี มีเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17 เท่านั้น

ดังนั้น สรุปได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 20 - 25 ปีนั้นจะกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุอยู่ในช่วงอื่น ๆ และผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีนั้นกลับไม่มีการกระทำความผิดเลย

ตารางที่ 4.2 แสดงการศึกษาของผู้ต้องขังหญิง

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	6	6.52
ได้รับการศึกษาแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น	3	3.26
ประถมศึกษาตอนต้น	4	4.35
ประถมศึกษาตอนปลาย	56	60.87
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	16.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	5.44
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	3	3.26
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งหมด 92 คนนั้น ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนทั้งสิ้น 56 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 ลำดับต่อมาเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาจนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนทั้งสิ้น 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 ผู้ที่ได้รับการศึกษาแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น และผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ซึ่งเป็นกลุ่มที่กระทำผิดน้อยกว่ากลุ่มอื่น

ดังนั้น จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาสูงหรือดำนั้นไม่น่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดได้

ตารางที่ 4.3 แสดงสถานภาพการสมรส ของผู้ต้องขังหญิง

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	12	13.04
สมรสแล้วและยังอยู่ด้วยกัน	45	48.91
หย่าร้าง	27	29.35
หม้าย	8	8.70
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้วและยังอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 มีสถานภาพสมรสแบบหย่าร้างจากสามีแล้ว มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.35 มีสถานภาพสมรสแบบเป็นหม้าย(กรณีที่สามีเสียชีวิต) มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ดังนั้น จากการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความคิดส่วนใหญ่เป็นประเภทที่มีการสมรสแล้วทั้งสิ้น ในทางกลับกันพบว่าผู้ที่ เป็นหม้าย(สามีเสียชีวิต) จะกระทำความคิดน้อยกว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนพี่น้องภายในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิง

จำนวนพี่น้องในครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นลูกคนเดียว(ไม่มีพี่น้อง)	2	2.17
พี่น้อง 1 - 3	26	28.26
พี่น้อง 4 - 6	39	42.39
พี่น้อง 7 - 10	21	22.83
พี่น้อง 11 - 13	4	4.35
พี่น้องมากกว่า 13	-	-
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีพี่น้องอยู่ในช่วง 4 - 6 คน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39 ในทางกลับกันผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นลูกคนเดียวของครอบครัวจะมีการกระทำความคิดน้อยกว่าผู้ที่มีพี่น้องหลายคน โดยมีการกระทำความคิดเพียง 2 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.17 เท่านั้น

ตารางที่ 4.5 แสดงอาชีพของผู้ต้องขังหญิงก่อนถูกคุมขังในเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	10	10.87
ค้าขายทั่วไป	28	30.43
รับจ้างทั่วไป	37	40.22
ทำงานโรงงาน	14	15.22
เด็กเสิร์ฟและค้าประเวณี	1	1.09
อื่น ๆ	2	2.17
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ต้องขังหญิง มีอาชีพต่างกัน ซึ่งสามารถแยกประเภทอาชีพได้ คือ กรณีที่ผู้ต้องขังไม่ได้ประกอบอาชีพเลย(อยู่บ้านเฉย ๆ) มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ประกอบอาชีพค้าขายทั่วไป มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.22 ประกอบอาชีพทำงาน โรงงานหรือบริษัท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 ประกอบอาชีพเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารและค้าประเวณีด้วย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.09 ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ถูกคุมขังที่มีอาชีพเป็นใช้แรงงานจริง ๆ ได้แก่ ผู้ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำงานตามโรงงาน รับจ้างเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารและค้าประเวณีด้วย และรับจ้างทำงานในกรณีอื่น ๆ มีจำนวนรวมกัน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 56.53

ตารางที่ 4.6 แสดงอาชีพสามีของผู้ต้องขังหญิง

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	8	8.70
ค้าขายทั่วไป	4	4.35
รับจ้างทั่วไป	50	54.35
ทำงานโรงงาน	9	9.78
ตาย	9	9.78
โสด	12	13.04
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาชีพของสามีของผู้ต้องขังหญิงสามารถจำแนกออกเป็นประเภทได้ ดังนี้ คือ ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร(อยู่กับบ้านเฉย ๆ) มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ประกอบอาชีพค้าขายทั่วไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 ประกอบรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 54.35 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างทำงานโรงงาน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.78 ไม่ได้ประกอบอาชีพเนื่องจากเสียชีวิต มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.78

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีสามีประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 4.7 แสดงภูมิฐานะเดิมของผู้ต้องขังหญิง

ภูมิฐานะ (จังหวัด)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	6	6.52
กำแพงเพชร	1	1.09
ขอนแก่น	2	2.17
ฉะเชิงเทรา	1	1.09
ชลบุรี	4	4.34
ชัยภูมิ	1	1.09
ตาก	1	1.09
นครปฐม	2	2.17
นครพนม	1	1.09
นครนายก	1	1.09
นครราชสีมา	1	1.09
นครสวรรค์	3	3.26
พิจิตร	3	3.26
พะเยา	1	1.09
ยโสธร	1	1.09
ประจวบคีรีขันธ์	1	1.09
ร้อยเอ็ด	2	2.17
ลพบุรี	2	2.17
สมุทรสาคร	1	1.09
สมุทรปราการ	39	42.39
สระแก้ว	1	1.09
สระบุรี	1	1.09
สุราษฎร์ธานี	1	1.09
สุรินทร์	2	2.17
สุโขทัย	1	1.09
ศรีสะเกษ	3	3.26
หนองบัวลำภู	2	2.17
อ่างทอง	2	2.17

ภูมิลำเนา (จังหวัด)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุบลราชธานี	2	2.17
อุดรธานี	2	3.26
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการ มาจากที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ แต่ผู้ที่กระทำความคิดที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวน ถึง 39 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39

ตารางที่ 4.8 แสดงอาชีพของบิดามารดาของผู้ต้องขังหญิง

อาชีพ	บิดา (คน)	ร้อยละ	มารดา (คน)	ร้อยละ
อยู่บ้านเฉย ๆ	7	7.61	15	15.22
ทำไร่-ทำนา	23	25.00	29	31.52
รับจ้างทั่วไป	11	11.96	14	15.22
ค้าขาย	7	7.61	17	18.48
รับราชการ	2	2.17	-	-
ขับรถรับจ้าง	9	9.78	-	-
กรณีเสียชีวิต	33	35.87	17	18.48
บวชชี	-	-	1	1.09
รวม	92	100	92	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า บิดามารดาของผู้ต้องขังหญิง จะมีอาชีพต่าง ๆ กัน โดยใน บางครอบครัวบิดามารดาไม่มีอาชีพอะไร บางครอบครัวบิดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียวแต่ มารดาไม่ได้มีอาชีพ บางครอบครัวมารดาหาเงินเลี้ยงครอบครัวแต่บิดาไม่ยอมประกอบอาชีพอะไร

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอาชีพของบิดา พบว่า ส่วนใหญ่บิดาของผู้ใช้แรงงานหญิง เสียชีวิตแล้ว มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.87 ขณะที่มารดาส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่-ทำนา มี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 31.52

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของผู้ต้องขังหญิง

ความสัมพันธ์ของบิดา-มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	69	75.00
แยกกันอยู่(หย่าร้าง)	20	21.74
ไม่ทราบ(ออกจากร้านตั้งแต่เด็ก)	2	2.17
เสียชีวิตทั้งคู่	1	1.09
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของผู้ต้องขังหญิง ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างกัน มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 กรณีที่ผู้ใช้แรงงานหญิงไม่ทราบว่าบิดามารดาของตนนั้นอยู่ด้วยกันหรือหย่าร้างกันแล้วนั้น มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17 และกรณีบิดามารดาของผู้ใช้แรงงานหญิงนั้นเสียชีวิตทั้งคู่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.09

ถึงแม้ว่า สถิติของการอยู่ด้วยกันของบิดามารดาจะสูงกว่ากรณีแยกกันอยู่ แต่จากการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึก พบว่า ความสัมพันธ์ของการอยู่ด้วยกันเป็นไปได้โดยไม่ราบรื่น มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ

ตารางที่ 4.10 แสดงการอยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิง

การอยู่อาศัยร่วมกับคนอื่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่กับบิดา-มารดา	13	14.13
อยู่กับเพื่อน	13	14.13
อยู่กับญาติพี่น้อง	10	10.87
อยู่กับสามีและลูก	45	48.91
อยู่คนเดียว	7	7.61
อื่นๆ	4	4.35
รวม	92	100

จกตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดจะอาศัยอยู่กับสามีและลูก มีจำนวนทั้งสิ้น 45 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 อาศัยอยู่กับบิดามารดา และอาศัยอยู่กับเพื่อน จะกระทำผิดเหมือนกัน คือจำนวนฝ่ายละ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.13 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีจำนวนทั้งสิ้น 10 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.87 อาศัยอยู่คนเดียว มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.61 และที่อาศัยอยู่ในกรณีอื่น ๆ (อาศัยอยู่กับบิดามารดาของสามี, นายจ้างของสามี) มีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35

ถึงแม้ว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับสามีและลูกก็ตาม แต่จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น สามีเล่นการพนัน ไม่ทำงาน ดัดยาเสพติด เทียวกลางคืน เป็นต้น ซึ่งเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงกระทำผิด

ตารางที่ 4.11 แสดงฐานความคิดของผู้ต้องขังหญิง

ข้อหาหรือฐานความคิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครองยาบ้า	14	15.21
ครอบครองเฮโรอีน	1	1.09
จำหน่ายยาบ้า	33	35.87
จำหน่ายเฮโรอีน	7	7.61
กักขังไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย	1	1.09
ลักทรัพย์	15	16.30
ยักขังทรัพย์	1	1.09
ชิงทรัพย์	3	3.26
วิ่งราวทรัพย์	1	1.09
ปล้นทรัพย์	2	2.17
จัดหาหญิงบริการ	2	2.17
ค้าประเวณี	1	1.09
ฆ่าคนตาย	4	4.35
พยายามฆ่า	1	1.09
กรร ไชกทรัพย์	2	2.17
ซ่อนโจร	1	1.09
โทรมหญิง	1	1.09
รับซื้อของโจร	2	2.17
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับ การจำหน่ายยาบ้ามากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.87 รองลงมาได้แก่การกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 คดีครอบครองยาบ้า มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.21 คดีเกี่ยวกับการจำหน่ายเฮโรอีน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.61 กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีฆ่าคนตายโดยเจตนา มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีชิงทรัพย์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 คดีที่มีผู้กระทำความผิดคดีละ 2 คน มี 4 คดี อันเป็นคดีเกี่ยวกับคดีกรร ไชกทรัพย์ คดีการจัดหาหญิงบริการ คดีเกี่ยวกับปล้นทรัพย์และเ็น

เหตุให้ผู้ยื่นถึงแก่ความตาย และคดีรับซื้อของโจร โดยในแต่ละคดีคิดเป็นร้อยละ 2.17 และผู้ต้องขังหญิงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีน้อยที่สุดมีจำนวน 8 คดี ๆ ซึ่งในแต่ละคดีจะมีผู้กระทำความผิดคดีละ 1 คน คือ คดีเกี่ยวกับการค้าประเวณี คดีเกี่ยวกับครอบครองเฮโรอีน คดีช่องโจร คดีโทรมหญิง คดีพยายามฆ่า คดีมีกัญชาไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย คดีขี้กขออกทรัพย์ และคดีวิ่งราวทรัพย์

ตารางที่ 4.12 แสดงรายได้ต่อเดือนของผู้ต้องขังหญิง

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000	17	18.48
2,001 - 2,500	4	4.35
2,501 - 3,000	17	18.48
3,001 - 3,500	7	7.60
3,501 - 4,000	10	10.87
4,001 ขึ้นไป	37	40.22
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ต้องขังที่มีรายได้สูงกว่า 4,000 บาทนั้นจากการสอบถามในรายละเอียด พบว่า เป็นรายได้ที่เกิดจากการประกอบอาชีพที่ไม่สุจริต เช่น ขายยาบ้า ขายทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เล่นการพนัน เป็นต้น มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.22 อย่างไรก็ตามรายได้ของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 4,000 บาท มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 59.78 ซึ่งรายได้ที่ได้นี้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพและการรับภาระเลี้ยงดูครอบครัว

ตารางที่ 4.13 แสดงความเพียงพอของรายได้ต่อเดือนของผู้ต้องขังหญิง

ความเพียงพอของรายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพียงพอกับรายได้	20	21.74
ไม่เพียงพอกับรายได้	72	78.26
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 ในทางกลับกัน ปรากฏว่าผู้ต้องขังหญิงจำนวนมากถึง 72 คน ที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78.26

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนหนี้สินของผู้ต้องขังหญิง

จำนวนหนี้สิน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีหนี้สินเลย	28	30.43
ตั้งแต่ 1,000 - 2,000	21	22.83
ตั้งแต่ 2,001 - 4,000	13	14.13
ตั้งแต่ 4,001 - 6,000	11	11.96
ตั้งแต่ 6,001 ขึ้นไป	19	20.65
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีหนี้สินตั้งแต่ 1,000 บาทถึงมากกว่า 6,000 บาท มีจำนวนถึง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 ส่วนอีก 28 รายที่ไม่มีหนี้สินเพราะจะอยู่อาศัยและกินอยู่กันตามมีตามเกิด

ตารางที่ 4.15 แสดงภาระการเลี้ยงดู

ภาระในการรับเลี้ยงดูจำนวน (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ต้องรับภาระในการเลี้ยงดูผู้ใด	10	10.87
ตั้งแต่ 1 - 3 คน	65	70.65
ตั้งแต่ 4 - 6 คน	17	18.48
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ จะมีภาระในการเลี้ยงดูผู้ของตนเอง อุปการะ หรือผู้ที่ตนเองจะต้องเลี้ยง ผู้ที่อยู่ในอุปการะตั้งแต่ 1 คนถึง 3 คนมีจำนวน 65 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.65 และต้องรับภาระเลี้ยงดูผู้ของตนเองอุปการะตั้งแต่ 4 - 6 คน มีจำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.48 มีเพียง 10 คน หรือร้อยละ 10.87 เท่านั้นที่ไม่ต้องรับภาระในการเลี้ยงดูผู้อื่น

ตารางที่ 4.16 แสดงสาเหตุที่กระทำคามผิดอันเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ	84	91.30
ไม่ได้เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจ	8	8.70
รวม	92	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ยอมรับว่ากระทำคามผิด ก็เพราะปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 ส่วนที่เหลืออีก 8 คนนั้น กระทำคามผิดก็เพราะความอยากลอง ความเท่ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 8.70

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้ใช้แรงงานหญิงที่ถูกจับ และถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการนั้น กระทำคามผิดก็เนื่องมาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และความยากจน รวมทั้งรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่จะต้องใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยสรุปแล้วเกิดจากปัญหาด้านเศรษฐกิจนั่นเอง